

Megkésett nekrológ

In memoriam dr. Nemesszeghy György (1928–2021)

„Örülnek, ha e-mailben elküldenéd apád legszebb verseit.” – írta tavaly novemberben... Karácsony másnapján sikerült egy fél kötetre valót összeválogatni, és pontban éjfélkor elküldeni neki. Gyanúsán hosszú idő telt el viszontválasz nélkül, de nem érdeklődtem, hiszen én sem siettem el a választ. Aztán jött az értesítés, hogy egy újabb személy távozott el azok közül, akik igen fontosak voltak nekem...

Szűk hat esztendő ismeretség, abból is másfél év pandémia...

Már a kilencvenedik évéhez közeledett, amikor a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének (KÉSZ) XVI. kerületi csoportját szervezte. Székely Tibor bátyám – szintén barátom volt † – invitált a csoportba engem is. Mivel én nem kertvárosi vagyok – „csak” lélekben! –, levelezés következett, hogy józsefvárosiként jelentkezhettek-e az ottani csoportba. Mire kiderült, hogy igen, már jól ismertük egymást! Még apáink között is felfedeztünk némi pécsi kapcsolatot. Az alakuló ülésen bemutatkozáskor – bár érdemtelenül – kitüntetett figyelmet éreztem. (Különleges dolog volt közel hatvanévesen újra a „jó tanuló” szerepébe kerülni, ismét érdemtelenül! És ismét bizonyításvággyal.)

Korát meghazudtolóan sok ötlete volt az induláskor! Saját honlap készítése különböző rovatokkal, e-mail a csoportnak, kiadványok szerkesztése, könyvkiadás, videózás-szerkesztés, a vallás és a tudományok összeegyeztethetőségének átbeszélése stb. Rá igazán jellemző volt az „életfogytig tanulás” igénye és nyitottság a technikai vívmányokra kilencven felett is!

Jól esett tegeződni vele. Ez csak azok kiváltsága, akik nem tegeznek mindenkit okkal, ok nélkül. Vele kitüntető volt ez csaknem harminc év korkülönbség mellett.

Időnként betegségek gyötörték, amikből általában gyorsan felépült, a szerzett tapasztalatokat pedig gondosan kielemezte, leírta, hogy másoknak okulásként szolgáljanak.

Egyébként igen jó fizikai állapotban volt – szinte végig. Hogy futott a 6-os villamos után a 32-esek terénél a Parma fidei-díj átadása után, amit Szabó Ferenc jezsuita szerzetes kapott 2019-ben! Drukkoltunk is, nehogy a magas peront elvétsse...

Gyuri bátyám (de sokszor írtam le, persze nagy „b”-vel levelem címsorában!) gyakran kért meg írásai szerkesztésére. Hallgatólag beleegyezett a sokféle jelölés megnyirbálásába, amik között volt az aláhúzás, a dőlt betűs és a félkövér formázás, valamint a nagybetűs szedés szinte minden kombinációja, és minden bizonnyal szerepe is.

Sokféle kérdés foglalkoztatta. Vallási témáknál gyakran idézett a Szív újságból, és kitüntetett szerepet töltött be P. Teilhard de Chardin jezsuita tudós evolucionizmusa. Természettudósként a pusztá tények regisztrálása mellett azok összefüggéseit is előszeretettel kutatta. Mélyen beleásta magát a természetgyógyászatba, és tervei között szerepelt matematikai hipotézisek igazolása is.

KÉSZ-es tisztsége mellett elnöke volt a *KALOT* – „Jövőnkért” *Népfőiskolának* is. Nézeteitől nem tántorította el az sem, ha időnként konfrontálódni kellett.

Négyen voltak testvérek. Elemér bátyja és Ervin öccse jezsuita szerzetesek voltak. Öccse temetésén együtt voltunk a Jézus Szíve-templomban 2018 őszén. Henrietta húgát és bátyját már korábban elvesztette. Most már ő is csatlakozott hozzájuk.

Budapest, 2022. február 8.

(KK)